

legenhed, og Folk ikke ville have de 40 pCt., som de have indbetalt, fordi de nu skulle tilsvare de 60 pCt., forsvinde Aktierne let ud af Markedet, uden at man nogetsteds kan finde dem. — Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgstreds (Winther) gjorde en Indvending af en ganske særegen Natur imod dette Lovforslag, og jeg beklager, at han ikke i dette Øieblik er tilstede (Winther: Seg er tilstede!). Det glæder mig overordentlig, at det ærede Medlem melder sin Ankomst. Jeg vil da gjøre den Bemærkning, at naagt det, som det ærede Medlem anførte, blev anført paa Dansk, vilde det for mig være af særlig Betydning og Interesse, om det maatte blive nærmere oversat. Det ærede Medlem fandt, at Stempelskatten er en saa trykkende Skat for Mange, især for fattige Folk, samt at den i mange Tilfælde er generende for de Handelsde og for andre Borgere, og han fandt da, at det var i høi Grad uretfærdigt, at disse store Vægenstifter, der gaa ud paa at skaffe de Rige, som have Overskud, store Fordele, skulde nyde disse Begunstigelser. Jeg har aldrig hørt at Stempler være Fattigmænds Bøde, og jeg tror virkelig ikke, at der iblandt de Uformuende findes nogen stor Brug af Stempler Sted. For Øvrigt var det ærede Medlem, saavidt jeg mindes, sammen med mig i det Udvalg, der var nedsat angaaende Stempelloven af 1861, og jeg tør maasse omtale, hvad der den Gang passerede i Udvalget, da det nu er 11 Aar siden. Det ærede Medlem vil vistnok erindre, at jeg den Gang kæmpede for Transporters Fritgivelse imod andre Forslag, som forelaa, men da vilde det ærede Medlem ikke have, at Sagen skulde fortaas saaledes, som han nu har sagt, og som jeg har tilladt mig at nævne. Jeg vilde ønske, at det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer, der have ligesaa stor Indflydelse i Salen som den, hvorved det ærede Medlem kan glæde sig, mindre vilde fremhæve, at forskjellige Omstændigheder medføre, at nogle af Befolkningen have Lidet, andre Meget, og andre slet Intet, saaledes at de ikke bestandig ved alle mulige og umulige Leiligheder vedbleve at tale derom, som om det at være rig var en Plø paa de Folk i Samfundet, der ere det. (Win-

ther: Det har jeg aldrig ment!). Nei, naturligvis; men Slutningen af det Raisonnement, der kommer frem, kan sige: let føre dertil. (Afbrudelse af Winther). Lad mig da undtage det ærede Medlem og kun sige, at dette Raisonnement fra andre ærede Medlemmers Side let kan føre dertil, og ved en flittig Bearbejdelse kan det da atter føre til, at der ikke længere bliver Rige, men at Alle blive fattige. — Naar der i Lovforslagets § 2 anføres: For at Banken kan vente at erholde disse Begunstigelser, fordrer, at Statutterne eller de forbennævnte Reglementer indeholde Bestemmelser, som af Regjeringen erkendes for tilstrækkelige til at sikre Banken yderligere Indbetalinger af Aktiekapitalen, naar Saadant af Bankraadet fordrer, tilføjer jeg, at jeg ikke ser, hvorledes Regjeringen vil høre sig ud for at komme til at udøve nogen væsentlig Indflydelse med Hensyn til dette Spørgsmaal, men det er jo Noget, hyppom, vi kunne vente at høre noget Nærmere fra den ærede Minister. — Hvad Nr. 12 under § 2 angaar er ogsaa jeg imod, at Regjeringen bekræfter Valget af Revisorer; thi det vil meget let kunne bevirke et overmaade daarligt Forhold for Banken. Det at Regjeringen skal ansætte Revisorer, anser jeg for at være til stor Skade for Bankens Forretninger, og det er mig ikke muligt at se, at det er rigtig, at Regjeringen skal blande sig i saadanne Sager. — Naar det endelig i § 4 hedder, at det forbeholdes Indenrigsministeren at ansætte en kongelig Kommissarius, vilde jeg, hvis jeg havde med denne Bank at bestille, meget hede om, at denne Kommissarius frar angatte blive ansat; thi der som der i Tidernes Løb i det Hele opstod ubehagelige Konjunkturer, og denne Bank heller ikke blev fri for en vis ubehagelig Stilling, vilde Regjeringen komme med sin Kommissarius, og det hed da overalt: Nu er det galt fat, thi Regjeringen har tilsat Banken en Kommissarius. Saavidt jeg erindrer, var der ogsaa ved Privatbankens Oprettelse Tale om, at Regjeringen fremtidig skulde kunne ansætte en saadan Kommissarius, men jeg tror ikke, at enten Regjeringen eller Privatbanken har benyttet denne Ret, og der staar altsaa Sagen endnu uafgjort. Det forekommer mig imidlertid